

ALANLAR DA BİZİM, KÜRSÜLER DE!:

TÜM KENTLERDE KENT MEYDANLARI, İSTANBUL'DA TAKSİM 1 MAYIS ALANIDIR!

Dünyanın her yerinde 1 Mayıs'lar ve büyük kitle gösterileri şehirlerin en merkezi ve en önemli meydanlarında yapılır: Paris'te Republique, Londra'da Trafalgar Meydanı, Atina'da Sintagma, Buenos Aires'te Plaza de Mayo Meydanında. Türkiye'nin tüm kentlerinin kent meydanları, İstanbul'da da Taksim Meydanı! Bu hak, işçilerin meşru hakkıdır; hiçbir kanun metninde, bir belgede ya da tabelada yazması gerekmez.

Aradan 39 yıl geçmiş olmasına rağmen sorumluların hala ortaya çıkarılmadığı, işçi sınıfının mücadelesinde yitirdiklerimizi andığımız yerdir Taksim Meydanı! Taksim sadece yitirdiklerimizi andığımız bir yer değildir, aynı zamanda bir mücadele alanıdır. Taksim'i işçi sınıfının yılın tek bir günü olan kendi gününde barışçı bir gösteri için kullanmak istemesi en meşru hakkıdır. Taksim'i 1 Mayıs alanı olarak talep etmek ve orada kutlama yapmak değil; yasaklamak suçtur. Bu karar çok sayıda ulusal ve uluslararası mahkeme kararı ile sabitlenmiştir. Bu yüzden doğru soru neden 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamakta ısrar ettiğimiz değil, Taksim'in neden yasaklandığıdır. Hükümete soruyoruz: Taksim'in emekçilere kapatılmasının haklı gerekçesi nedir?

Mücadele ederek, direnerek, mahkemelerde haklılığımızı kanıtlayarak kazandığımız 1 Mayıs alanımızı savunmak başta 1977 olmak üzere 1 Mayıs'larda katledilen arkadaşlarımızı savunmaktır. 1 Mayıs alanını savunmak demokrasiyi, emeğimizi, eşitliği, barışı ve adaleti savunmaktır! 1 Mayıs alanını savunmak kiralık işçiliğe karşı, taşeronlara karşı, kıdem tazminatının fona devredilmesine karşı verilecek en güçlü yanıtımızdır!

**Bu 1 Mayıs'ta da en kalabalık halimizle,
en gür sloganlarımızla, en büyük
kürsümüzden, kent meydanlarından
sesleneceğiz!**

1 Mayıs Nasıl Doğdu: "8 Saat Çalışma, 8 Saat Uyku ve Dinlenme, 8 Saat Hayat!"

200 yıl önce, işçilerin topluca atölyelerde ve fabrikalarda çalışmaya başladıkları ilk dönemlerde işçiler gün ışığı esasına göre çalıştırılıyor; yazın 18 saat, kışlarıysa 15 saati bulan uzun iş günleri boyunca, şafak vaktinden akşama kadar çalışan işçiler yalnızca uyku için vakit bulabiliyordu. Bu düzen, işçileri 5-6 yaşlarındaki çocuk işçilikten başlayarak yalnızca karın tokluğuna çalışmaya mahkum ediyor, bunun dışında yemek ve uykudan başka hiçbir şeye izin vermiyordu. Bu hayat koşullarında işçiler ancak 35-40 yıl yaşayabiliyordu.

İşte bu köleci düzene karşı, 1860'lı yıllarda ABD'de işçiler "8 saat çalışma, 8 saat uyku ve dinlenme, 8 saat hayat!" sloganı ile çalışma saatlerinin kısaltılması ve insanca çalışma koşulları için bir mücadele başlattı. İşçilerin birçok yerde yürüttüğü grev, gösteri ve yürüyüşlere yalnızca Chicago'da yarım milyon işçi katıldı. Irk ayrımcılığının çok güçlü olduğu bir dönemde her eyalet ve kentte, siyah ve beyaz işçilerin birlikte yaptığı gösteriler gazeteler tarafından, "Böylece ön yargı duvarı yıkılmış oldu" şeklinde yorumlandı. Mücadelenin sürdürüldüğü her yerden zafer haberleri geliyordu.

Patronlar ve devletler çalışma saatlerinin kısaltılması mücadelesinin bu kadar hızla alev alacağını ve karşı konulamayacak bir güçte patlayacağını tahmin edememişti. Mücadele hız kesmeden yükselmeye devam etti: ABD ile sınırlı kalmayan 8 saat işgünü mücadelesi giderek birçok ülkede yayıldı ve işçilerin ilk uluslararası örgütlülüğü olan 1. Enternasyonal'in 1866 yılında toplanan kongresinde yasal çalışma süresinin 8 saat olması talebinin kabul edilmesiyle uluslararası bir boyut kazandı. Ağır çalışma koşulları, uzun çalışma saatleri, çok düşük ücretler, kadın ve çocuk emeğinin yoğun sömürsü o dönem işçi sınıfının örgütlenme ve seslerini yükseltme sebepleriydi. Mücadelenin

kazanımları ise bunların çok daha ötesindeydi. 1889'da toplanan İkinci Enternasyonal'de bir işçi temsilcisinin önerisiyle 1 Mayıs gününün tüm dünyada "İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü" olarak kutlanmasına karar verildi. Böylece 1 Mayıs işçilerin birlik ve dayanışmasını yansıtan bir bayram niteliğini kazandı. İşçilerin mücadelesiyle 8 saatlik işgünü birçok ülkede resmen kabul edildi. Bugün, dünyanın hemen hemen bütün ülkelerinde resmi tatil olan 1 Mayıs tıpkı ilk ortaya çıktığı dönemdeki gibi işçilerin alanlarda taleplerini dile getirdiği, seslerini yükselttiği, Dünya'daki diğer işçilerle dayanışma gösterip selam yolladıkları gündür.

1 Mayıs işçi sınıfının en güçlü olduğu gündür!

Türkiye’de 1 Mayıslar: Yılgınlık Yok, Direniş Var!

Türkiye’de 100 yılı aşkın bir geçmişe sahip olan 1 Mayıslar yasaklara, baskılara, saldırılara, hala hesabı verilmemiş ölümlere; ama en çok da emekçilerin her şeye rağmen sokakları terk etmeyerek yükselttikleri direnişlerine, türkülerine, marşlarına, halaylarına şahitlik etmiştir. İlk kez Osmanlı döneminde, bütün baskılara rağmen işçiler 1909 1 Mayıs’ında Üsküp’te sokağa çıktı ve 1 Mayıs’ı kutladı.

Bunu izleyen yıllarda ise 1 Mayıs alanı yaygınlaştı: Selanik, Üsküp, İstanbul ve Edirne’de işçiler 1 Mayıs’ı yürüyüşlerle ve mitinglerle kutladı. Bu mitinglerde seçme seçilme hakkının tanınmasından, grev yasasına, emeğin haklarını koruyacak kanunların çıkartılmasına kadar pek çok konudaki talepler dile getirildi.

Cumhuriyetin ilanından sonraki ilk 1 Mayıs yine engellemelerle karşılaştı. Hükümetin 1924 yılında 1 Mayıs’ın kutlanmasını yasaklamasına rağmen 1 Mayıs kutlandı.

1926 yılından başlayarak 1975 yılına kadar 1 Mayıslarda açık kutlama yapılamadı, her 1 Mayıs öncesinde kutlamaları engellemek üzere emekçiler ve aydınlar tutuklandı. Ancak yarım asırlık bu yasak sırasında dahi kutlamalar, fabrika gösterileri, kır gezileriyle işçi sınıfı kendi bayramını kutladı.

Yarım yüzyıl sonraki ilk yasal 1 Mayıs 1975 yılında yapılırken, büyük bir mitingle ve coşkuyla kutlanan ilk 1 Mayıs ise 1976’da oldu. DİSK tarafından düzenlenen 1 Mayıs’ta on binlerce işçi taleplerini dile getirdi ve Taksim’deki miting coşkuyla sona erdi.

Tarihe “kanlı 1 Mayıs” olarak geçen ve onlarca masum insanın hayatını kaybetmesine, pek çok insanın yaralanmasına sebep olan 1977 1 Mayıs’ı ise yine DİSK tarafından düzenlenmiş ve Taksim miting meydanı olmuştu. Yüz binlerce emekçinin katıldığı mitingde, kimliği belirsiz kişiler tarafından ateş açıldı, polis panzerleri topluluğun üzerine yürüdü, meydan kana bulandı. 36 kişi Taksim Meydanı’nda yaşamını yitirdi, birçok insan yaralandı. Failleri hala bulunamadı, devlet olayı çözmek için bir çaba göstermedi.

1978 1 Mayıs’ı ise bir yıl önce yaşanan katliama rağmen DİSK’in düzenleyiciliğinde Taksim’de gerçekleşti. Mitingde, ana talep 1977 1 Mayıs’ının faillerinin bulunması ve hesap vermesi oldu.

12 Eylül 1980 askeri darbesi ile birlikte ve darbe yönetimi 1 Mayıs’ı genel tatil günü olmaktan çıkardı ve 1 Mayıs kutlamaları engellendi.

Darbeden sonraki ilk yasal 1 Mayıs mitingi girişimi 1988 ve ardından 1989 yılında gerçekleştirildi. 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlama talebi yasakla karşılaşırken, işçilerin yasağa rağmen sokağa çıktığı her yerde yoğun bir polis saldırısı yaşandı, 1 işçi hayatını kaybetti.

12 Eylül sonrası en kitlesel 1 Mayıs 1996’da DİSK, Hak-İş, KESK, Türk-İş tarafından Kadıköy’de gerçekleştirildi. Çıkan çatışmalarda 3 kişi hayatını kaybetti.

2007, 2008, 2009 1 Mayıs’larında Taksim’in kazanılması için verilen mücadeleden sonucunda 2010’da sendikaların yaptığı başvuru kabul edildi ve 1 Mayıs 33 yıl sonra Taksim’de kutlandı. 3 yıl süren Taksim kutlamalarının ardından 2013’te Taksim keyfi biçimde ve tekrar işçilere kapatıldı.

1 MAYIS
DİSK

**YILMADIK
DİRENDİK
KAZANDIK!**
1 MAYIS’TA 1 MAYIS ALANINDAYIZ!
DİSK

1 MAYIS 77
SUÇLULARI YARGILANSIN!
DİSK

1 MAYIS

Ağır çalışma koşulları, uzun mesailer ve haklara tırpan: 200 yıl öncesine Dönmeyeceğiz!

Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı ağır koşullar altında karşılıyor. Emeğe yönelik saldırılar öylesine bir boyut kazandı ki, işçi sınıfı büyük bedeller ödeyerek elde ettiği en temel tarihsel kazanımlarına saldırıyor, 1800'lü yılların çalışma ve yaşam koşullarına adeta geri döndürülmeye çalışılıyor.

Dünyanın dört bir yanında işçiler kol kola, omuz omuza insanca, özgürce ve kardeşçe yaşamak istediklerini 1 Mayıs meydanlarında haykırırken, biz de Türkiye işçi sınıfı olarak 1 Mayıs'ta alanlarda taleplerimizi haykırarak, saldırılara karşı mücadelemizi büyüteceğiz!

- Kiralık işçilik yasasını durdurmak için
- Kıdem tazminatı hakkını yedirmemek için
- Tüm taşeron işçilere iş, güvenceli kadro için
- İnsanca yaşanabilecek 1900 lira net asgari ücret için
- Adaletli bir gelir dağılımı için
- Çalışırken ölmek, sakat kalmamak, sağlıklı yaşam hakkımız için
- Örgütlenme, toplu sözleşme ve grev hakkımız için
- Haftalık çalışma süresinin 37,5 saate düşürülmesi için
- Kadınları eve kapatan, ucuz ve güvencesiz çalıştıran sisteme karşı emekçi kadınlar olarak sesimizi duyurmak için
- Daha fazla kâr hırsı uğruna doğanın talan edilmesine karşı yaşam alanlarımızı ve doğamızı savunmak için
- İşçi sınıfı mücadelesinde yitirdiklerimizi anmak için
- Savaşları durdurmak ve işçilerin birliği halkların kardeşliğini kurmak için
- Sendikalaşmanın önündeki engelleri kaldırmak, demokratik haklarımıza sahip çıkmak için
- Hukuksuzluğa karşı gerçek bir adalet için
- Emeğin, barışın ve demokrasinin hüküm sürdüğü bir ülkeyi inşa etmek için,

1 Mayıs'ta alanlardayız!

Haydi kol kola, omuz omuza...

Meydanlar işçilerle dolsun...

GENEL-İŞ EMEK Türkiye Genel Hizmetler İşçileri Sendikası Aylık Yayın Organı ÖZEL SAYI MAYIS 2016 Sayı: 148

Sahibi: GENEL-İŞ Sendikası adına Genel Başkan Remzi ÇALIŞKAN - Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Cafer KONCA

Yayına Hazırlık: Basın Bürosu - Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın -Yayın Şekli: Aylık Türkçe Yönetim Yeri: Çankırı Caddesi No: 28/8 Ulus/ANKARA Tel: (0312) 309 15 47 Fax: (0312) 309 10 46

www.genel-is.org.tr e-posta: bilgi@genel-is.org.tr basin@genel-is.org.tr

Basım Yeri: Berk Matbaası Adres: Özer Han No:31/104 İskitler/ANKARA Tel:(0312) 342 19 13 Fax: (0312) 342 1914 Basım Tarihi: 22.04.2016

Bu yayın ücretsiz olarak dağıtılmaktadır.